

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)

dosarul nr. 2ra-296/18

Judecător: N. Iordachi

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

Î N C H E I E R E

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Stavilo Leonid prin intermediul avocatului Mazur Svetlana,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Stavilo Leonid împotriva Galinei Stavilo, cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Stavilo Leonid și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 23 iunie 2017,

c o n s t a t ă :

La 07 aprilie 2016, Stavilo Leonid s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Galinei Stavilo, cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 25 septembrie 2012 s-a dispus partajarea în natură a casei de locuit din str. Movileni 4, mun. Chișinău, proprietate comună în devălmășie cu pârâta Stavilo Galina, inclusiv a garajului care i s-a atribuit lui în proprietate.

Menționează că această hotărâre a fost contestată cu apel, însă ulterior Curtea de Apel Chișinău a admis cererea de retragere a apelului depus de Stavilo Galina.

Prin raportul de expertiză efectuat în baza încheierii Curții de Apel Chișinău s-a constatat că garajul în natură nu este.

Astfel, indică reclamantul că Stavilo Galina, fără acordul lui ca proprietar și având hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 25 septembrie 2012 privind

partajul proprietății comune în devălmășie, a demolat arbitrar garajul, prin ce l-a privat de proprietate.

Consideră că din acest motiv, pârâta urmează să repare prejudiciul constituit din prețul unui garaj similar în zona respectivă care este estimat la suma de 50000 lei și prețul mediu de locațiune a unui garaj estimat la suma de 500 lei lunar.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. art. 369 alin. (2), 351 alin. (1), 1938 alin. (1) și 1416 alin. (3) și (4) Cod civil.

Solicită repararea prejudiciului material cauzat prin demolarea garajului din str. Movileni nr. 4, mun.Chișinău, încasarea venitului ratat în sumă de 500 lei lunar, începând cu luna octombrie 2012, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoreiei Chișinău (sediul Ciocana) din 23 iunie 2017, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Stavilo Leonid a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, s-a respins apelul declarat de Stavilo Leonid și s-a menținut hotărârea Judecătoreiei Chișinău (sediul Ciocana) din 23 iunie 2017.

La 04 ianuarie 2018, Stavilo Leonid prin intermediul avocatului Mazur Svetlana, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea dispozițiilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerându-le neîntemeiate și ilegale.

Consideră că în speță se întrunesc elementele răspunderii delictuale ale intimatei prin demolarea neautorizată a garajului, proprietate comună în devălmășie, fiind aplicabile prevederile art. 369 alin. (2) și art. 351 alin. (1) Cod civil, pe care instanța le-a ignorat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 02 noiembrie 2017 a fost expediată în adresa părților la 11 decembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 17661 (f.d. 186), însă careva date privind recepționarea deciziei de către recurent la materialele dosarului nu există.

Prin urmare, recursul declarat de Stavilo Leonid prin intermediul avocatului Mazur Svetlana, la 04 ianuarie 2018, se consideră depus în termen.

La 25 ianuarie 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, în adresa Galinei Stavilo a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 19 februarie 2018, intimata Stavilo Galina și-a valorificat dreptul procedural respectiv și a depus la referință, prin care a solicitat respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Stavilo Leonid prin intermediul avocatului Mazur Svetlana, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Stavilo Leonid prin intermediul avocatului Mazur Svetlana, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Stavilo Leonid prin intermediul avocatului Mazur Svetlana, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Stavilo Leonid prin intermediul avocatului Mazur Svetlana, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea